

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (27/4/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (34)
«το κύριον» - Η εξουσία του Αγίου Πνεύματος

Συνεχίζουμε, αγαπητοί μου αδελφοί, την δογματική μας προσέγγιση στο Τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Πανάγιο Πνεύμα. Αφού μιλήσαμε, ήδη, για τον όρο «Άγιον», που Του αποδίδει το Σύμβολο της Πίστεως, θα αναφερθούμε σήμερα στον επόμενο όρο «Κύριον»¹ Ο ίδιος ακριβώς όρος αποδίδεται και στον Ιησού, όπως είδαμε στο σχετικό Χριστολογικό άρθρο του Συμβόλου. Στην περίπτωση του Χριστού σημαίνει τον ηγέτη, που ήταν προικισμένος με Θεία εξουσία και δύναμη και είχε σταλεί από τον Θεό να κυβερνήσει τον κόσμο. Οι Χριστιανοί, από τη στιγμή που ομολόγησαν πίστη στον Χριστό, απέδωσαν σε Εκείνον την ιδιότητα του Κυρίου, του φορέα, δηλ. της Θεϊκής εξουσίας.

Η Εκκλησία μας, αποδίδοντας τον ίδιο όρο και στο Άγιο Πνεύμα, διδάσκει την πίστη Της στην Θεϊκή Του φύση, καθώς είναι το ένα πρόσωπο της Μιάς, αλλά Τριαδικής Θεότητας. Μάλιστα, αναγνωρίζει στο Άγιο Πνεύμα την Θεία δύναμη και εξουσία, που αφορά στη συγκρότηση και κατεύθυνση της Εκκλησίας στο χρόνο και στην ιστορία, έχοντας αποσταλεί στον κόσμο από τον Κύριο Ιησού. «Το Πνεύμα το Άγιον είναι η δύναμη, η ψυχή και η συνείδηση της Εκκλησίας. «Βρύει προφητείας, ιερέας τελειοί», διδάσκει σοφία αληθινή σε αγραμμάτους, συγχωρεί και εξαλείφει αμαρτήματα, μετουσιώνει στοιχεία υλικά (άρτο και οίνο) σε Σώμα και Αίμα Χριστού, αναδεικνύει τους ανθρώπους σε τέκνα του Θεού, μεταβάλλει τη γη σε ουρανό, τη φθορά σε αφθαρσία, την προσωρινότητα σε αιωνιότητα, τον κόσμο της πτώσεως σε καινή κτίση!»²

Η πνευματική εξουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία αποκαλύπτεται με δύο τρόπους. Ο ένας αφορά στους πιστούς, τους οποίους ενώνει σε ένα σώμα. «Διά του Αγίου Πνεύματος δηλ. οικοδομούμεθα πάντες εις το σώμα της Εκκλησίας· βαπτίζομεθα εν αυτώ εις εν σώμα, το σώμα της Εκκλησίας, γινόμενοι σύσσωμοι Χριστού. Πράγματι, διά του Αγίου Πνεύματος ο άνθρωπος γίνεται άνθρωπος του Χριστού, γίνεται Χριστιανός. Το Άγιον Πνεύμα ενεργεί την ενχρίστωσιν και την χριστοποίησιν μας, την ενσωμάτωσιν μας εις την Εκκλησίαν και την εκκλησιαστικοποίησιν. Δια του Αγίου Πνεύματος οικοδομήθηκε και συνεχώς οικοδομείται το άγιον, το Θεανθρώπινον και καθολικόν σώμα της Εκκλησίας, το οποίο είναι

---

¹ Β΄ Κορ. 3,17

² Ιωσήφ, Μητροπολίτης Προικονήσου, «Παράκληση», Περιοδικό Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού, Μάιος – Ιούνιος 2012, σελ. 3

πάντοτε ένα και αδιαίρετον. Εις αυτό το καθολικόν ένα σώμα έκαστος άνθρωπος, Ιουδαίος ή Έλλην, δούλος ή ελεύθερος, πλούσιος ή πτωχός, πεπαιδευμένος ή απαίδευτος, γίνεται νέος άνθρωπος, ο εν Χριστώ άνθρωπος, εις τον οποίον ο Χριστός είναι τα πάντα εν πάσι εις όλους τους κόσμους...»³

Η εξουσία του Αγίου Πνεύματος δεν αφορά, όμως, μόνο στα λαϊκά στρώματα της Εκκλησίας, αλλά μεταδίδεται ειδικώς στους φορείς της Αποστολικής διαδοχής, στους Κληρικούς, Επισκόπους και Πρεσβυτέρους. Είναι γνωστό ότι η εισόδος στην ιερατική διακονία γίνεται με την ειδική χορήγηση του Αγίου Πνεύματος, διά της Χειροτονίας. Αυτό καθιστά μοναδική και σπουδαία την ιερατική ιδιότητα, που υπερβαίνει τα ανθρώπινα, ταυτόχρονα, όμως, την καθιστά και απόλυτα υπεύθυνη και φοβερή για εκείνους που μετέχουν σ' αυτήν. Μάλιστα, αφορά μόνον εκείνους που μετέχουν, με τρόπο Κανονικό στο χάρισμα της Ιερωσύνης και όχι εκείνους που καπηλεύονται την ιερατική ιδιότητα και ανήκουν σε αιρετικές εξωεκκλησιαστικές κινήσεις και οργανώσεις. Πρόκειται, βέβαια, για εξουσία που δεν αφορά στον κάθε Κληρικό, ως πρόσωπο, που τον καθιστά ανεξέλεγκτο, αλλ' ως μέλος του ενός Ιερατικού Σώματος της Εκκλησίας, το συνδεδεμένο με τον Αποστολικό χορό. «Κανείς δεν έχει μόνος του εξουσία επί όλης της Εκκλησίας, είναι, όμως, υπεύθυνος γι' Αυτήν, όσο και όπως και ο κάθε συναπόστολος / συνεπίσκοπος και δη ο κάθε ένας για σύνολη την Εκκλησία, εν κοινωνία με εκείνους που είναι μέτοχοι της μίας πνοής του Χριστού...»⁴

Βλέπουμε, λοιπόν, αδελφοί μου, ότι η Θεολογία που συνδέεται με το Πανάγιο Πνεύμα είναι βαθύτατη και σπουδαιότατη. Και δε θα μπορούσε να συμβαίνει διαφορετικά, αφού αφορά το Πνεύμα του Θεού, που διαχέεται με τρόπο Μυστηριακό μέσα στην Εκκλησία και καθιστά τα μέλη Της Πνευματοφόρα. Αυτόν τον τρόπο της διάχυσής Του θα συνεχίσουμε να προσεγγίζουμε στην συνέχεια των Κυριακάτικων ομιλιών μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

³ Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς, όπ.π. σελ. 7

⁴ Γεώργιος Γαλίτης, «Τόλμη», Ιούνιος 2002, σελ. 37